

أدلة وجود الله - رسالة الرحمة

**Dowody na istnienie Boga
Najwyższego**

Dowody na istnienie Boga Najwyższego

Język polski

Abyśmy mogli określić boga, który z pewnością zasługuje na oddawanie mu czci, konieczne jest najpierw ustalenie, kto jest twórcą tego rozległego wszechświata oraz kto nas stworzył w sposób kreatywny, wskazujący na nieograniczoną perfekcję i niezmierzoną precyzję.

Gdy poznamy Twórcę wszystkich szczegółów tego wszechświata, jednomyślnie uznamy, że to jedynie On sam jest godzien oddawania Mu czci, bez żadnego partnera. Nawet ci, którzy uznają istnienie Stwórcy, czczą razem z Nim inne bóstwa popełniając tym samym fundamentalny błąd w tej kwestii, bowiem Stwórca, który stworzył wszystko samodzielnie, powinien być jedynym Obiektem czci. Ponadto, Stwórca zdolny do stworzenia takiej różnorodności istot musi być Mądry i Wszechwiedzący i nikt nie może dorównać Mu w tej mądrości i wiedzy. Tak więc nie do przyjęcia przez ludzki intelekt jest to, że Bóg może mieć towarzysza godnego tej samej czci co On.

Stwórca, zdolny do stworzenia takiego kreatywnego dzieła, z pewnością jest też zdolny do realizacji czegokolwiek, czego pragnie, kiedykolwiek tego pragnie i w jaki sposób tylko zechce. Na przykład Sam wybacz wszystkim ludziom, a więc nie zasługuje na współpartnera w

czci. Podobnie Sam stworzył istotę ludzką bez ojca lub matki, tak jak stworzenie pierwszego człowieka - ojca ludzkości - Adama (pokój z nim).

Jest On wspaniałym Stwórcą z pewnością niezależnym od swoich stworzeń i niepotrzebującym ich. Jego panowanie nie powiększa się przez oddawanie Mu czci ani nie zmniejsza się przez ludzkie nieposłuszeństwo. On jest niezależny, a ludzie jako potrzebujący Jego miłosierdzia i opieki, zawsze są ubodzy przed Nim.

Ktokolwiek twierdzi, że istnieją inne bóstwa, które należy czcić poza tym wspaniałym Stwórcą lub razem z Nim, to w rzeczywistości robi kolosalny błąd, bo jeśli się nad tym trochę zastanowi to odkryje wyraźną nieprawidłowość polegającą na zrównaniu Boga, Stwórcy z tym co On Sam przecież stworzył.

Gwiazdy, planety, różnorodność rodzaju ludzkiego, niezależnie od tego czy to prorocy, czy ludzie bogobojni, czy też inne stworzenia Boga, takie jak aniołowie, dżinny, kamienie, drzewa oraz inne istoty żywe - wszystkie należą do kategorii stworzeń. Rozum podpowiada, że te stworzenia nie mogły istnieć wcześniej i potrzebowały Stwórcy, aby je stworzył. Więc jak można zrównywać Potężnego i Wszechmocnego Stwórcę ze słabym stworzeniem, które potrzebuje kogoś, kto da mu istnienie w tym wszechświecie? Czy Stwórca potrzebuje towarzysza, którego ludzie będą czcić

razem z Nim? Niewątpliwie, ta koncepcja jest ciężka do zaakceptowania przez zdrowy rozum.

Istnieje wiele dowodów na istnienie tego Najmądrzejszego Stwórcy, a wśród nich:

1. Wrodzona skłonność dusz ludzkich do oddawania czci, na co wskazują dzisiejsze badania psychologiczne i społeczne, dowodzi istnieniu psychicznej intuicji kierującej człowieka ku Stwórcy, któremu powinien oddawać cześć. Gdyby ludzie urodzili się na dalekiej wyspie, odcięci od świata, pozbawieni jakiegokolwiek wpływu zewnętrznego, który ukierunkowałby ich, to wrodzona ludzka natura bez wysiłku i presji pokierowałaby ich ku oddawaniu czci Stwórcy. W ludzkiej naturze zakodowane jest wewnętrzne pragnienie połączenia się z ukrytą, pełną i bogatą siłą, od której człowiek oczekuje korzyści, broni się nią od przeciwności i z pokorą kieruje się do niej, zwłaszcza w trudnych sytuacjach. Dlatego też od wieków, w różnych krajach społeczeństwa mają swoje miejsca kultu, czcząc nawet słońce, planety, ogień i kamienie szukając w tym korzyści i ochrony przed szkodą. Wynika to z wrodzonej ludzkiej skłonności do czczenia Boga, który zaspokaja pragnienia duszy i odpowiada na potrzeby człowieka. Jednakże otoczenie, w którym człowiek się rozwija może zakłócić jego prawdziwe przeznaczenie. Zamiast zwracać się do prawdziwego Boga, zwraca się ku fikcyjnym

bóstwom. Rozum odkrywa ich fałszywość zanim pozna dowody przedstawione przez religię.

2. Stworzenie. Każde zdarzenie musi mieć swego sprawcę a jeśli wszyscy rozumni ludzie tak uważają, to jak można w tej zasadzie pominąć ten cudowny wszechświat z takimi subtelnymi szczegółami, które nie mogły powstać z Wielkiego Wybuchu, być dziełem przypadku czy wytworem ewolucji. Jeśli ktoś to kwestionuje, to należy zadać sobie pytanie: Czy możliwe jest aby przypadkiem w jego rękach pojawiła się ta książka, którą teraz czyta? Czy jest to możliwe, że wszystkie te słowa przypadkowo ułożyły się właśnie w taki sposób? Czy wszystkie litery w tej książce ułożyły się przez przypadek, aby wyrazić sensowny przekaz? Rozsądna odpowiedź na to pytanie byłaby zdecydowanie negatywna: Nie, to niemożliwe. Musi istnieć autor i twórca tej książki!

Skoro tak błaha rzecz potrzebuje twórcy, to co dopiero stworzenie niebios, ziemi, gór, rzek, drzew, mórz i istot o różnych rozmiarach i kształtach. Tak samo grzyby, wirusy, mikroby, atom i jego elementy, komórki i ich części, ślad genetyczny i biologiczny, cykl dnia i nocy, wschód i zachód słońca oraz księżyc - te kosmiczne obiekty, które każdej nocy obserwujemy i wszystkie inne istoty we wszechświecie - czy mogły powstać przypadkowo bez twórcy? Bez wątplenia, zdrowy ludzki umysł całkowicie odrzuca taki pogląd.

3. Jednym z dowodów istnienia Wielkiego Stwórcy jest perfekcja i precyzja, gdyż wszystko, co jest doskonałe, musi być stworzone przez Doskonałego. Przypadek nie może być źródłem nieskończonej doskonałości, którą obserwujemy w stworzeniu człowieka a co dopiero w milionach rzeczy, które obserwujemy w tym wszechświecie stworzonych starannie i precyzyjnie. Gdyby cała ludzkość połączyła wszystkie swoje siły, nie zdołałaby nawet stworzyć muchy. Jak więc mogłoby się to stać przez przypadek? Przeczytajcie to wyzwanie skierowane do ludzi od Wielkiego Stwórcy:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
دُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الدُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ)

"O ludzie! Podaje się wam przykład, więc go posłuchajcie! Zaprawdę, ci, których wzywacie poza Bogiem, nie stworzą nigdy nawet muchy, chociażby się razem złączyli, by to uczynić. A jeśli mucha im cokolwiek weźmie, to oni nie są zdolni jej tego odebrać. Jakże słaby jest proszący i proszony!"

Koran (Sura Pielgrzymka, werset 73)

Wyobraźmy sobie piękny drewniany dom - przykład doskonałej architektury. Czy ktoś pomyślałby, że to tak ułożone drewno zostało wybrane przez naturę i przekształcone tak, by przybrało kształt domu? Nie wydaje mi się, żeby

sprawiedliwa osoba odpowiedziała "Tak". To w takim razie, co możemy powiedzieć o stworzeniu człowieka, którego Bóg obdarował sercem, płucami, naczyniami krwionośnymi, żyłami, systemem nerwowym, mózgiem i mięśniami, których medycyna jeszcze w pełni nie poznała? A co z różnymi organami ludzkiego ciała, które harmonijnie współpracują ze sobą w reakcjach i odczuciach, takich jak głód, pragnienie, sytość, zaspokojenie pragnienia, potrzeba odpoczynku i snu? A co możemy powiedzieć o procesach myślowych, inteligencji, innowacyjności i różnych emocjach człowieka, takich jak radość, smutek, strach... Również stworzenie człowieka które odbywa się etapami, poczynawszy od istnienia w łonie jego matki, poprzez zdumiewające stadia o których wspomniał Wszechmocny Stwórca w swojej szlachetnej Księdze przed 1400 latami, mówiąc:

(وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٩﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿٢٢﴾)

"Stworzyliśmy człowieka z ekstraktu gliny.

Następnie umieściliśmy go - jako kroplę nasienia - w naczyniu solidnym.

Następnie stworzyliśmy z kropli nasienia grudkę krwi zakrzepłej; potem stworzyliśmy z tej grudki krwi zakrzepłej załazek ciała; a z tego

załóżka stworzyliśmy kości; wtedy oblekaliśmy te kości ciałem; następnie uczyniliśmy go innym stworzeniem. Niech będzie błogosławiony Bóg, najlepszy ze stwórców." Koran (Sura Wierni, werset 12-14)

Czy ówczesna nauka знаła te szczegóły dotyczące rozwoju człowieka w łonie matki objawione 1400 lat temu? Nie ma wątpliwości, że Ten, który objawił człowiekowi te informacje w tamtym czasie, to wszechwiedzący i mądry Stwórca, który wysłał Swojego posłańca z prawdą, aby wskazać ludziom właściwą drogę, wspierając go dowodami, które potwierdzają autentyczność jego proroctwa.

Zeskanuj kod

Do pobrania innych broszur w różnych językach

Odkryj islam

Dowody na istnienie Boga Najwyższego

الفهرس

Dowody na istnienie Boga Najwyższego	2
--	---

pl302v1.0 - 04/09/2026